

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,
Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25.
Ἐίδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα κατ' ἑξαμηνίαν.

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ.

Βίς προλαβόν φύλλον ἀνγγείλαμεν, ὅτι ὁ κ. Νομάρχης ἠκύρωσε τὸ ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου Πατρῶν περὶ τοῦ λαχειοφόρου δανείου, ἤδη δὲ πληροφορούμεθα, ὅτι ἡ πλειοψηφία αὐτοῦ ἐφesyβάλε τὴν ἀπόφασιν τοῦ κ. Νομάρχου εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Κατὰ τῆς ἐφέσεως ταύτης ἀντέταξε λόγους ἰσχυροῦς ὁ δημοτικὸς Σύμβουλος κ. Νικόλαος Ὠμόπουλος κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 7 Μαΐου τρέχοντος ἔτους, διὰ τῆς ἐξῆς ὁμιλίας του ἐν ἣ ἐμπεριέχεται τὸ ἀγνὸν καὶ πεφωτισμένον φρόνημα τοῦ τόπου.

«Ὁ Σύμβουλος κ. Νικολ. Ὠμόπουλος, εἶπεν, ὅτι ἀποκρούει τὴν σύναψιν τοῦ λαχειοφόρου δανείου καὶ τοὺς λόγους τῆς ἐφέσεως διὰ τοὺς ἐξῆς λόγους.

α) Διότι, ὡς ἐξέθετο καὶ διὰ τῆς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τούτου ἀγορευσεως του κατὰ τὴν 8 Φεβρουάριου τρεχ. ἔτους, τὰ συμφέροντα τοῦ Δήμου θὰ εὐδοθῶσι διὰ τῆς ἀναγκαίας οἰκονομίας, καὶ οὐχὶ δι' ἀλλεπαλλήλων μεγάλων δανείων, ὧν ἀποτέλεσμα ἔσεται ἡ αὐξίσις τῶν φόρων καὶ ἡ ἐκ τούτου φυγάδευσις τοῦ ἐμπορίου, ὅπερ σώζει καὶ πλουτίζει τὰς πόλεις, καθόσον πρό μικρὰς ἐποχῆς καὶ δάνειον μέγα ἐκ τριῶν ἑκατομμυρίων συνήθη μετὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς κατ' ἔργα δημοτικά οὐκ ὀλίγα καὶ πολυδάπανα συνετελέσθησαν. Ἡ δὲ Δῆμος διὰ τῶν ὑπαρχόντων εἰσοδημάτων δύναται πάνυ εὐχερῶς νὰ ἐπαρκῆσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας του. Ἀλλὰ χάριν πληρωμῆς τῶν κινητῶν χρεῶν του, ἀναβαινόντων μὲν κατὰ τὴν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ σημείωσιν τοῦ κ. Νομάρχου εἰς δραχμὰς παλαιὰς 250,761, ἐξόφλητέων ὅμως μετὰ τὸ ἤμισυ ὡς ἐγγύστα τῆς ποσότητος ταύτης, μετὰ τακτικὴν ἐξέλεξις καὶ ἀναψηλάφισιν καὶ χάριν τοῦ ἰσοζυγίου πρὸς ἐξαικονόμησιν τοῦ 1/5 τῶν ἐτησίων προπροσόδων πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐκαστοτε ἐπιβαλλομένων καταθλιπτικῶν κατασχέσεων, παρίσταται ἀνάγκη ἐνὸς μικροῦ δανείου 300 ἢ 400 χιλιάδων δραχμῶν, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι δύσκολον νὰ εὕρῃ ὁ Δῆμος.

β) Διότι, τοῦ λαχειοφόρου δανείου, οὐ τίνος, ὡς πασίγνωστον, αἱ συνέπειαι θὰ ᾄσιν ὀδυνηραὶ καὶ ἐπιζήμιοι, διὰ τε τὸν τόπον, ὅστις τὸ ἀποκρούει, καὶ διὰ τὴν ὑπόληψιν τοῦ Δήμου, οὐ τίνος τὴν πίστιν θὰ χρησιμοποίησῃ ὁ δανειστής χάριν τῆς δημοσίας ἐγγραφῆς, καὶ ἐν ἀποτυχίᾳ ὁ Δῆμος θὰ ὑπέχη εὐθύνας καὶ θὰ ὑποστῆ κατάπτωσιν, ἡ φυσικὴ συνέπεια εἶναι ἡ κυβεία, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐκ παντὸς τρόπου ἔχομεν καθήκον νὰ προφυλάξωμεν τὸν τόπον, καὶ πᾶς συνετὸς ἄνθρωπος ὀφείλει ν' ἀποκρούῃ τοιαῦτα δάνεια, τὰ ὁποῖα καὶ ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ κοινὴ γνώμη ἀκόμη ἐκ πικρᾶς πείρας κατεδικάσαν, καὶ καθόσον μάλιστα δὲν πρόκειται περὶ ἀναποδράστων καὶ ἀναποφεύκτων μεγάλων ἀναγκῶν τοῦ Δήμου. Ἀλλὰ τὸ δὲ τὸ προτεινόμενον δάνειον, δι' ὃ ζητεῖται προπληρωμὴ 120,000 δραχμῶν λόγω προμηθείας καὶ ἐξόδων, συσχετίζεται καὶ μετὰ ἄλλας μεγάλας θυσίας τοῦ Δήμου, προερχομένας πρῶτον μὲν ἀπὸ τὴν παραχώρησιν τῶν ἰποσιδηροδρόμων,

δι' ὅν ζητεῖται συνδρομὴ 140,000 δραχμῶν, χωρὶς οὗτοι νὰ ᾄσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀναγκαῖοι διὰ τὸν ἀραιὸν πληθυσμὸν καὶ τὰς μικροτάτας ἀποστάσεις, διότι τὰ ἐντὸς τῆς πόλεως τρία διαστήματα εἰσὶν ἐλάχιστα 800, 900 ἢ 1000 ὡς ἐγγύστα μέτρων 5000· τὰ δὲ ἐξωτερικὰ τὸ μὲν μέχρι Μποζαίτη μέτρων τὸ δὲ μέχρι ἁγίου Βασιλείου μέτρα 6 ἕως 7 χιλιάδων, θ' ἀναπληρωθῶσι μετ' οὐ πολὺ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου· δεύτερον δὲ ἀπὸ τὸ ἀερίφωον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον κατ' ὑπολογισμὸν θὰ ζημιωθῇ ὁ Δῆμος, ὅστις ἐνταῦθα ἐξαιρετικῶς τυγχάνει νὰ ᾄναι καὶ κύριος τοῦ καταστήματος κλπ. 70 ἢ 80 χιλιάδας δραχμὰς κατ' ἕτος ἐπὶ δεκαπενταετίαν σχετικῶς τῆς ζητουμένης ὑπὸ τοῦ κ. Νεγρεπόντη μισθώσεως, μετὰ ἐκείνης, ἣτις δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ μετὰ 4 1/2 ἔτη, ὅτε λήγει ἡ ὑπάρχουσα ἐπὶ ζῆμιος μισθωσις. Ἐπομένως, ἐὰν παραβᾶλωμεν καὶ τὰς θυσίας ταύτας τοῦ Δήμου πρὸς πραγματοποιήσιν τοῦ δανείου, καὶ μάλιστα λαχειοφόρου, μετὰ τὴν ἐκ τούτου ὠφέλειαν ἐκ τοῦ τόκου, θὰ εὐρωμεν, ὅτι ἡ ὠφέλεια ἐκ τοῦ τόκου θὰ ᾄναι κατὰ πολλὰς μυριάδας δραχμῶν ἐλάσσων τῆς ζημίας τοῦ Δήμου, ἀνεξαρτήτως τῆς ζημίας καὶ ὀλικῆς ζημίας ἐκ τῶν παρομοιωσῶν συνεπειῶν τῶν λαχειοφόρων δανείων.

γ) Διότι ἀνεξαρτήτως ὄλων αὐτῶν ὁ Δῆμος ὀφείλει ἤδη ἐπὶ τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν δραχμὰς παλαιὰς 2,700,000 ὡς ἐγγύστα, ἢ νέας δραχμὰς 2,400,000. Πρὸς τί λοιπὸν πρὸς Θεοῦ νὰ ὑποβληθῇ ὁ Δῆμος εἰς ὑπέρογκον λαχειοφόρον δάνειον 4 ἑκατομμυρίων δραχμῶν νέων ἢ δραχμῶν παλαιῶν 4 1/2 ἑκατομμυρίων καὶ μετ' οἷους μάλιστα ζητεῖται ὄρους πληρωμῆς, ἀναποδέκτους ἴσως ὑπὸ τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς; διὰ νὰ μείνῃ δηλονότι περίσσευμα 1,780,000 καὶ νὰ καταναλωθῇ, ὡς μὴ ὠφείλει, εἰς ἔργα μὴ κατεπίγοντα καὶ μὴ παραγωγικὰ, τὰ ὁποῖα οὕτε ἐπροσχεδιάσθησαν, οὐδὲ προϋπελογίσθη ἡ δαπάνη των; ἐνῶ μόνον 300 ἢ 400 χιλιάδες δραχμαὶ παλαιαὶ εἰσὶ δεδικοιολογημέναι καὶ ἀρκούσιν εἰς ἐξόφλησιν τῶν κινητῶν χρεῶν καὶ εἰς τακτοποιήσιν τοῦ ἰσοζυγίου πρὸς κανονικὴν καὶ ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τῶν ἐργασίῶν τοῦ Δήμου, ὑπὸ σώφρανα διαχείρισιν, τὸ δὲ μικρὸν αὐτὸ ποσὸν δύναται ὁ Δῆμος εὐκόλως νὰ δανεισθῇ χωρὶς νὰ προσφύγῃ εἰς παρακεκινδυνευμένα καὶ καταστρεπτικὰ μεγάλα λαχειοφόρα δάνεια καὶ εἰς τόσας ἄλλας ἀκόμη θυσίας ἐκ τῆς παραχώρησεως ἰποσιδηροδρόμων καὶ ἀερίφωτος.

Παρατήρησέ δὲ ἐπὶ τῶν αὐτῶν κ. Ὠμόπουλος ἀντικρούων τὸν προλαλήσαντα συνάδελφον, ὅτι ὁ ἀξίωσις κ. Νομάρχης, κηδόμενος ἀλλοθῶς εἴπερ τις καὶ ἄλλος τῶν συμπεριόντων τοῦ Δήμου καὶ πρὸς ἀπαλλαγὴν τοῦ τόπου ἐξ ὀδυνηρῶν συνεπειῶν, πάνυ ὀρθῶς καὶ ἀξιεπαίνως ἀπέριψε τὴν συνολογίαν τοιοῦτου δανείου, καὶ δὲν ἐπεμύθηκεν εἰς ἀλλότρια καθήκοντα, ἀλλ' ἐζήσκησεν ἀρμοδίως τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλόμενα εἰς αὐτὸν καθήκοντα καὶ δικαιώματα, προκειμένου μάλιστα περὶ τοιοῦτου καὶ τηλικούτου δανείου.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Μαΐου 4. — Ἐν τῇ ἀνω πόλει ὁ Γεώργιος Πα-

παδάκης ἐπετέθη κατὰ τοῦ Νικολάου Βιστάκη καὶ τὸν ἤκισεν ἐλαφρῶς. — Μαΐου 7. — Οἱ Σωτήριος Ἰωάννου, Πάνος Βασιλείου καὶ Χρήστος Βασιλείου ἀνθρακεῖς, συμπλακέντες ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἀλλήλητραυματίσθησαν διὰ καρεκλῶν, συλληφθέντες δ' ἀμέσως, ὠδηγήθησαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν. — Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐν Βλατερῷ ἔλαβε χώραν συμπλοκὴ μεταξὺ τῶν Γεωργίου Σπύρου, καὶ Ἀλέκου Καμπασᾶ, καὶ τῶν Ἰωάννου Μπιστόλα καὶ Δημητρίου Ῥίζου, οἵτινες ἐπετέθησαν ἐνόπλιως κατ' ἀλλήλων, ἀλλ' ἄνευ δυσαρέστου τινὸς ἀποτελέσματος, διότι ἐγκαίρως κατέφθασεν ἰσχυρὰ ἐκ κλητῶν περιπόλος.

Τὴν νύκτα τῆς 7ης πρὸς τὴν 8ην Μαΐου, περὶ ὥραν 1ην μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ὁ Ἀριστομ. Χαϊκάλης, ἐπετέθη κατὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ κλητῆρος Κυριάκου Ἀθανασίου, ὅστις τῷ παρετήρησεν ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ θορυβῇ τραγωδῶν, συλληφθεὶς δὲ μετὰ μίαν ὥραν ἀπὸ τῆς ἐπιθέσεως καὶ ὠδηγηθεὶς εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἀπεστάλη τῇ ἐπιούσῃ πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα, μετ' ὃ προϋφυλακίσθη ἐπὶ ἀντιστάση μετὰ βιαιοπραγίῶν. — Μαΐου 8. — Κατασχθέντες ἐπὶ ἠλώθησαν ἐν ἀναλόγῳ ὑποτιμήσει ἑκατὸν περίπου ἄρτοι ὄκλας, οἵτινες ἀνήκον πρὸς τὸν Νικόλαον Καρέλην, καὶ οἵτινες ἦσαν οὐ μόνον ἐλλειπεῖς κατὰ τὸ βάρος, ἀλλὰ καὶ ἀθλίως ποιότητος. — Μαΐου 9. — Κατασχθέντες ἐπίσης ἐπὶ ἠλώθησαν ἐν ἀναλόγῳ ὑποτιμήσει διὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἀνωτέρω, λόγον ἑκατὸν πενήτηκοντα ἄρτοι ὄκλας ἀνήκοντες εἰς τὸν ἴδιον Νικόλαον Καρέλην, Γενναῖον Λαμπρόπουλον, καὶ Ἰωάννην Χαρίσην. —

Ἀπὸ τῆς 4 μέχρι 9ης Μαΐου κατεσχέθησαν καὶ ἐξηρανόθησαν τριακόσσιαι περίπου ὄκλαδες ἰχθύων ἐφαρμένων ἀνηκόντων πρὸς τοὺς ἰχθυοπώλας Νικόλαον Κολοκυθᾶν, Ἀριστείδην Μαλαπέτσαν, Σπύρον Ἀρώνην, Ἀριστοτέλη Μαλαπέτσαν, Τάκη Μπράμην, πρὸς τοὺς ἰδίους ἀλίεις Ναπολιτάνους καὶ ἄλλους. — Ἐπίσης δ' ἐξηρανόθησαν ὡς ἐφαρμένα περὶ τὰ 150 ὡς ἀνήκοντα πρὸς τοὺς Κυριάκον Ἀναστασίου καὶ Ἰωάννην Βανιεράτον.

Δικασθέντες ἐνώπιον τῶν πταισματοκεῖων κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς 7ης καὶ 10ης Μαΐου κατεδικάσθησαν οἱ Γεώργιος Καρέλης καὶ Ἀθανάσιος Παππᾶς εἰς πρόστιμον δραχ. 8 ἑκαστος, διότι ἐπώλουν ἄρτον ὑπὲρ τὴν διατίμησιν, Γενναῖος Λαμπρόπουλος καὶ Νικόλαος Ῥηγόπουλος εἰς πρόστιμον δραχ. 100, διότι ἐπώλουν ἄρτους ἐλλειπεῖς κατὰ τὸ βάρος, Νικόλαος Κωνσταντίνου εἰς πρόστιμόν δραχ. 50 διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, Βασίλειος Καρέλης εἰς πρόστιμον δραχ. 100 διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, Ἀριστοτέλης Μαλαπέτσας εἰς πρόστιμον, δραχ. 50 διότι ἐπώλει ἰχθῶς ὑπὲρ τὴν διατίμησιν, Διονύσιος Φραγκόπουλος, Ἀναστάσιος Φραγκόπουλος, Βασίλειος Κολύρος, Ἰωάννης Κωντανδρόπουλος, Δημ. Λαγωγιάννης, Ἀλέξιος Κανελλόπουλος, Δημ. Πίκουλας, Ἰωάννης Οἰκονομόπουλος, Γεώργιος Καλλιωντσῆς, Ἀνδρ. Λόντος, Γεώργιος Ψωνόπουλος, Χρήστος Κουσουρόπουλος, Γεώργιος Δανικόπουλος, εἰς πρόστιμον δραχ. 5—8 ἑκαστος, διότι εἶχον ὄκλα ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων Ἀλμπρινὸς Ἀντίοχος, Γεώργιος Βερλής, Διον. Βλαμάκης, Ἰωάννης Μπαχάγγελος, Πάνος Καρβελάκης, Παντελῆς Γκίκας, Χαρ. Ζακυνθινός, ἀμα-

εις θά θελήση να οικονομήση κατά τινά τρόπον τὰ εὐλογα ταῦτα παράπονα τῶν φορολογουμένων, διότι παρετηρήσαμεν ὅτι ἀπὸ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ φόρου τούτου στεγανῶς ἐκλείσει τὰ ὕα πρὸς πᾶσαν ὄρθην καὶ δικαίαν παρατήρησιν, καὶ εἰς οὐδὲν ἐλογίσαστο αὐτήν.

— Ἡ διατίμησις τοῦ ἄρτου παρὰ τῆς ἡμετέρας Ἀστυνομίας ἐξακολουθεῖ νὰ προκαλῆ καὶ παρὰ τῷ κοινῷ καὶ παρὰ τῷ ἐγγωρίῳ τυπῷ τραχείαν συζήτησιν, οὐδ' ἐπέστησαν ἀκόμη οἱ παρ' ἡμῶν ἀρτοποιοὶ ν' ἀποδεχθῶσιν αὐτὴν ἀνευ διαμαρτυριῶν καὶ ἀπειλῶν. Πολλὰ βεβαίως συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ ἐκτραχύνωσιν τὴν περὶ τούτου συζήτησιν, ἀλλ' οὐδὲν δικαιολογεῖ, νομίζομεν, τὴν ὑβριστικὴν τροπὴν ἣν αὕτη ἔλαβε ἐν τισὶ τοποικαῖς ἐφημερίσιν. Δύναται πᾶς τις νὰ φρονῆ ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου οἱ ἀρτοποιοὶ εὐρηνταὶ ἐν τῷ ἀδίκῳ καὶ νὰ ζητῇ τὴν κατ' αὐτῶν αὐστηρότητα τῶν νόμων, δὲν εἶναι ὅμως ἐπιτετραμμένον εἰς οὐδὲν νὰ ἐξυβρίζη αὐτοῦ· ἢ νὰ καθιστᾶ αὐτοῦ μισητὸν παρὰ τοῖς συμπολίταις των. Τὸ ζήτημα ἐπιδέχεται εὐρυτάτην συζήτησιν, εἰς τιαυτήν δὲ δίδουσι ἀφορμὴν τὰ σήμερον δημοσιευόμενα ἐν τῷ «Φορολογουμένῳ» ἔγγραφα τῶν ἀρτοποιῶν, ὁ δὲ τύπος δύναται νὰ ἐπιληφθῆ αὐτῆς ὑπεράνω τῶν ὕβρεων καὶ νὰ λύσῃ τὸ ζήτημα, χωρὶς νὰ καταφύγῃ εἰς στάδιον ταπεινόν. Τὰς προσωπικὰς κατὰ τῶν ἀρτοποιῶν ὑβρεὶς καὶ ἰδίᾳ κατὰ τοῦ κ. Α. Λιάλιου ἀποκρούομεν, ἐσμέν δ' εὐτυχῶς εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι δὲν ἐγένετο κατ' οὐδένα τρόπον ἄξιος αὐτῶν ἐὰν ἐγένετο παραβάτης τῶν ἀγορανομικῶν νόμων, ὑπάρχουσιν οἱ νόμοι ἔτοιμοι νὰ τὸν τιμωρήσωσιν καὶ τὸν ἐπαναγάγωσιν εἰς τὸ δίκαιον, εὐτυχῶς δ' οὐτοῖς εὐρηνταὶ σήμερον παρ' ἡμῶν εἰς καλάς χεῖρας, καὶ οὐδεὶς δικαιούται νὰ τρέψῃ τὴν ὑπόνοιαν ὅτι δι' ἄλλων μέσων θ' ἀποτραπῆ ἀπ' αὐτοῦ ἡ τιμωρία, ἐὰν ἐγένετο ἄξιος αὐτῆς. Τὸ ζήτημα ἐν τούτοις ἐπιδέχεται ἐξ ἀνωτέρας περαιωπῆς συζήτησιν, καὶ εὐτυχῶς θὰ λογισθῶμεν ἐὰν κατορθώσωμεν νὰ ἀνουψώσωμεν αὐτὴν ἡμεῖς, ἐπιχειροῦντες τοῦτο εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον. Ἀπὸ τοῦ νῦν δυνάμεθα νὰ εἰπωμεν ὅτι ὄντως τὰ τῶν διατιμήσεων ἐπαλειώθησαν ἥδη καὶ ὀλίγας ταῦτα παρέχουσιν ἐγγυήσεις ὑπὲρ τοῦ κοινού· ἀλλαχού καθ' ἡμᾶς ἐγκριταὶ ἡ θεραπεία τῶν ἀτόπων ἂτινα παρίσταν ἡ πώλησις τοῦ ἄρτου καὶ ὅτι ὑπάρχει τρόπος νὰ ἐξασφαλισθῆ καὶ τὸ κοινὸν ἀφ' ἐνὸς κατὰ τῆς ὑπερμέτρου κερδοσκοπίας καὶ τοῦ μονοπωλείου καὶ οἱ ἀρτοποιοὶ ἀφ' ἑτέρου κατὰ τῆς μομφῆς τῆς ἀισχροκερδίας. Τοῦτο θὰ ἐξετάσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς.

χ— Εἰσητήρια διὰ τὴν μουσικὴν ἑσπερίδα τοῦ κ. Ἀλ. Ὁλιτιάδου πωλοῦνται ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ Θεάτρου, τιμῶνται δὲ τὰ τῶν θεωριῶν φρ 5, τὰ δὲ τῆς ἀπλῆς εἰσόδου φρ. 3. Τὰ θεωρεῖα εἰσὶν ἐφοδιασμένα μὲ τὰ ἀναγκαῖα καθίσματα.

— Ὁ ὠραῖος νυκτερινὸς περίπατος τῆς πόλεως ἡμῶν, κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους, ὁ τῆς προκυμαίας, διατελεῖ σχεδὸν ἀποκεκλεισμένος διὰ τὸ κοινόν, ἔνεκα τῆς κακίστης ἐπιστροφῆς τοῦ ἐδάφους καὶ τῆς ἐλλείψεως καταβρέγματος. Ἐκ τῆς προνοίας τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος ἐπιτροπῆς τὸ κοινόν καὶ ἰδίᾳ αἱ συμπολιτικῆς ἡμῶν ἀνέμενον περισσέτερον φιλοκαλίαν καὶ περισσέτερον προσοχὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

— Καὶ σήμερον ἔλλειψεν ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἡμῶν ὁ ἄρτος.

Ἐπανελθὼν ἐκ Γαλλίας, ἔθα μετέβην πρὸς ἀπόκτησιν μεγαλειτέρων ἐπιστημονικῶν γνῶσεων, εἰδοποιῶ, ὅτι ἐγκαθίσταται ὀριστικῶς ἐν ταύθᾳ.

Ἐκτὸς τῶν ἀπειρῶν νοσημάτων, ἂτινα ὁ θέλων νὰ σπουδάσῃ εἰλικρινῶς δύναται νὰ βλέπῃ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν ἐν τοῖς μεγάλοις νοσοκομείοις τοῦ

εὐγενεῶς καὶ φιλοξένου Γαλλικοῦ Ἔθνους, εἰδοποιῶ, ὅτι ἐνησχολήθην εἰδικώτερον εἰς τὰ μαθητικὰ καὶ τὰς νόσους τῶν ὀφθαλμῶν.

Ἀποβλέπων δὲ εἰς τὸ φιλόανθρωπον τοῦ ἱατροῦ, δέχομαι τοῦς ἀπόρους πᾶσχοντας δωρεὰν ἀπὸ τῆς 3 1/2 — 4 1/2 μ. μ. ὥρας καθ' ἑκάστην εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Π. Θεοδωροπούλου, φαναροποιῦ ἐν ἡ κατοικεῖ καὶ ὁ κ. Ἀστυνόμος Α. Παπαγιαννακόπουλος, κειμένην μικρὸν τι ἀνωθεν τοῦ πρώην ρακοπωλείου τοῦ κ. Πούντζα. Εἰς τοῦς ἰδίους δὲ ἀπόρους, τοῦς ἐξ ὀφθαλμικῶν νόσων πᾶσχοντας, θὰ χορηγῆται δωρεὰν καὶ ἡ φαρμακευτικὴ θεραπεία.

Ἐν Πάτραις, τῇ 10 Μαΐου 1884.
Ὁ ἱατρός
I. Βέρριοις

Εἰδοποιεῖται τὸ κοινόν, ὅτι τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 13 Μαΐου θέλουσιν ἐκτεθῆ εἰς πλειστηριασμὸν ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Βασιλείου Ἀνδρικοπούλου εἴκοσι τέσσαρα (24) οἰκόπεδα ἐπὶ τοῦ πρώτερον περιβολίου τοῦ Παναγ. Κρεμμῆδη ἐκ πήξεων 342 ἑκάστον, καὶ ἐπὶ τῆς γενομένης ἡδὴ προεκάτσεως τοῦ σχεδίου τῆς Πόλεως—Ἐνώπιον δὲ τοῦ συμβολαιογράφου ἔχει κατατεθῆ πρὸ ἡμερῶν τὸ τε διάγραμμα τῶν οἰκοπέδων καὶ οἱ τίτλοι αὐτῶν.

Ἐν Πάτραις τὴν 10 Μαΐου 1884.
Ὁ κλητῆρ
Γ. Σταματάκης

Κύριε Συντάκτα τῆς ἐφημερίδος «Φορολογουμένους»

Σὰς παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσῃτε τὴν ἐπομένην πρὸς τὸν κ. Γ. Ρούφον ἀπάντησίν μου καὶ νὰ δεχθῆτε τὰς ἐπὶ τούτῳ εὐχαριστίας μου.

Κύριε Γ. Ρούφε!
Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 19 φύλλον τῆς «Ἐποχῆς» ἀνέγνων διατριβὴν Ἰωάννου τινὸς Ζέρβα πρὸς ἡν ἀπαξίῳ ν' ἀπαντήσω.

Ἡ διατριβὴ αὕτη ἐγράφῃ, κ. Ρούφε, ἰδίᾳ ὑμῶν χειρὶ καὶ ἐπειδὴ δὲν ἠρέκασθε εἰς ὑβρεὶς κατ' ἐμού ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ ἀποθανόντος πατρός μου, ἀναγκάζομαι νὰ σοὶ ἀπαντήσω οὐχὶ δι' ὑβρεων, διότι αὐταὶ εἰς μόνον ὑμᾶς ἀρμόζουσιν, ἀλλὰ δι' ἀληθειῶν μὴ ὀρουσῶν βεβαίως τὸ πρόσωπόν σας, τὸ παρελθόν σας, ἡ τὴν ἐντιμότητά σας, διότι πάντα ταῦτα εἶναι γνωστὰ ἀπὸ τῆς μιᾶς ἀκρας τῆς Ἑλλάδος μέχρι τῆς ἐτέρας· θὰ σὰς ἀπαντήσω δι' ἀληθειῶν ἀφορουσῶν καὶ ἐμὲ καὶ τὸν ἀποβιώσαντα πατέρα μου.

Ὁ πατήρ μου, κ. Ρούφε, ἠγωνίσθη κατὰ τὴν μεγάλην ἐπανάστασιν τοῦ 1821 καὶ ὡς στρατιώτης ἀπλοῦς καὶ ὡς μικρὸς ὀπλαρχηγός, κατάγειται δὲ ἀπὸ οἰκογένειαν γνωστὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ πρὸ τοῦ 1821 διὰ τὴν ὑπερηφανίαν τῆς ἀπέναντι τῶν Τούρκων, ὡς πάντα ταῦτα βεβαιουῦνται παρ' ἀειμνήστων καὶ σπουδαίων στρατηγῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπανάστασεως καὶ πολιτικῶν ἀνωτέρων βέβαια τοῦ πατρός σας οἰοὶ ὁ Ζαΐμης, ὁ Δεληγιάννης, ὁ Λόντος, ὁ Νωταράς, ὁ Μυρομιχαλὸς καὶ ἄλλοι ὧν τὰς ὑπογραφὰς ὀφείλετε νὰ σεβασθῆτε (ἐν ἀνῆσει θέλομεν δημοσιεύσει τὸ πιστοποιητικόν).

Ἀληθῶς ὁ πατήρ μου ὑπῆρξεν ἄστυνόμος τῆς πόλεως Πατρῶν, κατόρθωσε δὲ διὰ τῆς δραστηριότητός του ν' ἀποπέμψῃ τῆς πόλεως Πατρῶν τὸν Μερκεντίτην ἡν ἐξέθηκα εἰς ἐγκλήματα κατὰ τῆς δημοσίου τάξεως καὶ περιουσίας τῶν πολιτῶν οἱ νομίζοντες ὅτι φέρουσι μεγάλα ὄνόματα· ἀπέθανε δὲ ὁ πατήρ μου πενήστatos μὲν ὡς εἶναι γνωστὸν τοῖς πᾶσιν, ἀλλ' ἔχων ἀμώμους τὰς χεῖρας καὶ καθαρὸν τὸ μέτωπον. Ὅσον ὅρᾳ ἐμὲ προσωπικῶς ἡν ἡ ἀγάπη τῶν συμπολιτῶν του ἀνετίθεσαν εἰς τὸ

ἀξίωμα τοῦ πρώτου παρόδρου καὶ δι' ὅπερ δυσπορεῖτε εἶναι ἀληθές· διὸ τὴν μεταβολὴν τοῦ 1862 καίπερ νέος τὴν ἡλικίαν, ἀπέκρουσα δι' ὄλων τῶν δυνάμεών μου καθ' ὅτι αἰτίαι ταύτης ὑπῆρξαν φιλοδοξίαι ἄκαιροί, ἐκτίμησις τῶν πραγμάτων κακῆ, συμφέροντα ταπεινὰ καὶ καθ' ὅσον σκοπὸς τῆς μεταβολῆς ταύτης, διὰ τὰς Πάτρας τοῦλάχιστον, ἦτο ὅπως ἀνέλθῃ εἰς μεγάλα ἀξιώματα ἀγράμματοι γέροντες μὴδαιμινὰ δικαίωματα ἔχοντες καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐκτιμώμενοι ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ὁθωνος καὶ ὅπως πικραθῆσιν εἰς τὰς συνελεύσεις τοῦ ἔθνους νεήλιδες διεφθαρμένοι μέχρι τοῦ μυελοῦ τῶν ὀστέων.

Ἀληθῶς ἐμαρτύρησα κατὰ τῶν παραβιασάντων τὸν ὄρκον των πρὸς τὸν ἀειμνήστον καὶ φιλοπάτριδα βασιλέα Ὁθωνα οὐ τινος ἢ μνήμη εἶναι σεβαστὴ διὰ πάντα Ἑλλήνα.

Τοῦς ἱερεῖς τῆς Ἐυαγγελιστρίας, κ. Ρούφε, καλῶς ποιούσα κατήγγειλεν ἡ Ἀστυνομία καὶ οὐχὶ ἐγὼ καθ' ὅσον δὲν ὑπῆρχεν ἡ ἀδεια τοῦ ἐνταφιασμοῦ, καὶ μόνον κουρπαλαζόντες ἠδύνατο νὰ ἔχωσιν ἀξίωσιν νὰ παραβιάζονται οἱ νόμοι χάριν αὐτῶν.

Ὅσον ὅρᾳ τὴν καταγγελίαν μου ὡς δημαργόμος διὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ ἔργου τῆς ἀρκτικῆς ἀγορᾶς, σὰς παρακαλῶ, κ. Ρούφε, ν' ἀναγνώσῃτε ταύτην καὶ μετὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀνακρίσεως νὰ φέρητε τὰς κρίσεις σας μὴ σπεύδοντας· ἐνδεχόμενον καὶ ἡ καταγγελία αὕτη νὰ μὴ φέρῃ καρποῦς, ὅπως δὲν ἔφερε καρποῦς καὶ τὸ ἄλλοτε συνταγὴν πρωτόκολλον παρὰ τοῦ νομάρχου Ἀθηναίου, δι' οὗ καταλογίζεσθε, τὰ πράγματα ὅμως μένουσιν καὶ αἰ ἀλήθειαι καὶ ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ ἐκείνῳ καὶ ἐν τῇ μνήσει μου διαλάμπουν.

Δὲν διατελῶ, κ. Ρούφε, ὑπὸ τὰς διαταγὰς οὐδενός, διότι ἀντίκειται εἰς τὸν χαρακτῆρα μου, ὁ ἀγχιόπαις ὅμως ἢν ὑπαινίττεται εἶναι ἐπιστήμων οἰκὸς χρηστοῦ καὶ ἐναρέτου πατρός, διακεκριμένου ἐπίσης ὡς ἐπιστήμονος, ὁ ἀγχιόπαις ἢν ὑπαινίττεσθε καίπερ νεώτατος τὴν ἡλικίαν ἀνῆλθεν ἐντίμως εἰς δημοτικὰ ἀξιώματα θὰ ἀνέλθῃ καὶ μεγαλιότερα καὶ διὰ τοῦτο ὄπισθεν τοῦ Ζέρβα καλεῖτε αὐτὸν ἀγχιόπαιδα ὡς ὄντα τὸ κάρρος τῶν ὀφθαλμῶν σας· ὁ παρ' ὑμῶν ἀποκαλούμενος ἀγχιόπαις οὐδὲν στιγμήμα φέρει ἐπὶ τοῦ μετώπου του, ὅπερ ἄλλοι αἰσχύνονται νὰ προβάλλωσιν εἰς τὰ ὄμματα τῆς κοινωσίας. Ἐὰν θέλετε, κ. Ρούφε, νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν συζήτησιν σὺ μὲν ὑπὸ τὴν σκέπιν τοῦ Ζέρβα καὶ ἐγὼ ὑπὸ τὴν ὑπογραφὴν μου εἶμι πρόθυμος καὶ θὰ ἴδωμεν ποῖος θὰ μετανοήσῃ.

Δεχθῆτε, κ. Συντάκτα, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ὑπολήψεώς μου.

Ἀλεξ. Στριφτόμπολας.

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ.

Δὲν θὰ ἐπανελάμβανον διὰ τῆς δημοσιότητος ν' ἀπαντήσω εἰς τὰ παρὰ τοῦ κ. Γ. Λεωτζάκου διεσυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα Καπνοκοπτηρίου ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 292 τῆς 2 Μαΐου ε. ε. φύλλῳ τοῦ «Ἐμ. Παρατηρητοῦ» δημοσιευθέντα, ἐὰν δὲν εἴμην ἠναγκασμένος νὰ διαψεύσω τὰ ὁποῖα ἐκτίθησι πραγματικὰ περιστατικὰ κατὰ τὴν ἀτοχὴν παρ' αὐτοῦ ἐνεργηθεῖσαν ἐρευνᾶν εἰς τὴν οἰκίαν μου πρὸς ἀνακάλυψιν ἀφορολογῆτου καπνοῦ, διότι εἶναι περιττὴ πᾶσα ζητουμένη ἐπεξήγησις εἰς τὰ σαφῶς διὰ τοῦ Φορολογουμένου τῆς 20 Ἀπριλίου ἐκτιθέμενα παρ' ἡμῶν.

Ἄγνωστος τίνι τρόπῳ ὁ κ. Λεωτζάκος ἐνεργεῖ τὰς ἐρευνὰς του ἐν ἄλλαις τῶν πολιτῶν οἰκίαις, νομίζομεν ὅμως ὅτι δὲν πράττει ὀρθῶς μὴ τιθέμενος ἐν ἴση μοίρᾳ τοὺς πάντας, ἀφοῦ, ὡς ἰσχυρίζεται, εἰς τὸν οἶκόν μας ἐφέρθη μετὰ μείζονος εὐλαβείας κλπ., ἡ ἐν πολλαῖς ἄλλαις ὁμοίαις περιπτώσεσι. Τὸ ὅτι ἄμα πατήσας τὴν αὐλὴν παρεκάλεσε τὴν σύζυγόν μας νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐρευναν, γνωρίζας αὐτὴ καὶ τὸν σκοπὸν τῆς μεταβάσεώς του, δὲν εἶναι ἀληθές. Τούναντιον, ἄμα εἰσῆλθεν

εις τον οίκον μας, μετά της δημοσίου δυνάμεως, ην έφερε μεθ' εαυτού, έστρεψεν εις την έρευναν του ύπογείου, και, άφου επί πολυ έξήτασεν αυτοπροσωπως μετά των υπ' αυτον τά πάντα, εύκολουούσης της ύπηρετριάς μας την πανταχού εύσόδου, ανήλθεν εις τό μέσον πάτωμα, και τότε ανήγγειλεν όντως την αίτιαν της τοιαύτης έρεύνης· καθως λυπούμαι διότι είμαι ηναγκασμένος να διαψεύσω και τό ότι μετά την του ύπογείου έρευναν απήλθεν, διότι και του μέσου και άνω πατώματος ως και της σοφίτας κλπ. μερών ενήργησαν έρευναν κατά παραγγελίαν του οίουν αυτώ χωροφύλακες, αυτού έξελθόντες και παραμένοντες εις την ούδόν της οικίας, ότε μετά τουτο απήλθεν. Άπορούμεν και ημεεις, τη αλήθεια, πως ό κ. Δεωτζάκος δέν θέλει να έννοήση, ότι ταύτα πάντα γιγνόμενα έν άπουσία του συζύγου και ουτω πομποδώς μετά στρατιωτικης δυνάμεως φέρουσιν άνησυχίαν και έκπληξιν εις τάς γυναίκας, ώστε επί ημέρας να διατελώσιν εις κταύστασιν έμπαθη' φαίνεται ότι ως έκ της έξωας, ην εις τό έργον του έλαβεν, ελίγην κάμνουσιν αυτώ αισθησιν, ήθελον όμως πολυ μάς δικαιώσει, εάν τοιοιτόν τι συνέβαιεν εις τον οίκον του.

Όσοι άνέγνωσαν τά έν τω «Φορολογουμένω» κατακεχωρημένα θα κρίνωσιν, άν σκοπούμεν να ύβρισωμεν τον κ. Δεωτζάκον, ή προσωπικως τινά άλλον, έκτός αν αντιποιήται αντιπροσωπευτικόν δικαίωμα πάντων των ύπαλλήλων του Κράτους άνεξαιρέτως και μάάλιστα τινών κατωτέρων, ότε πλέον πολυ άπειρος δείκνυται, πολλω δέ μάλλον να ύποβιάσωμεν την είκογενειακήν και κοινωνικήν αυτου θέσιν, την όποιαν μάάλιστα, άφου ποιεί περι αυτης λόγον, δυστάζομεν ν' αναγνωρίσωμεν ως ανωτέραν όλων των έν Ελλάδι πολιτών ους δυστυχώς έχομεν, διότι και πάσης ευγενείας ανωτέραν θ' άνεγνωρίζομεν αυτην αν είχομεν τοιοτούς τίτλους. Παρατηρούμεν όμως αυτώ και ημεεις, ως και αυτός πράττει, ότι ημεεις μόνον περι του έν τω οικω ασύλου των πολιτών έγράψαμεν, ουδέποτε δε περι κεκοιμημένων τοίχων και πλούτου άθροίσεως, προσθεύομεν μάάλιστα, ότι, τό ασυλον του πολίτου ή καλύθη πένητος είναι, ή πλουσίου μέγαρον, είναι ισόν' και ως γνωρίζομεν ν' αποκτώμεν ταύτα, ουτω και την οικειαν θέσιν αυτοις να δίδωμεν, χωρίς να προσδοκώμεν ν' αποκτήσωσιν έξ αυτών κύρος αί σκέψεις μας, καθως επίσης δέν προσδοκώμεν να δημιουργήση ημίν θέσιν και κύρος έν τη κοινωνία ή καταγωγή, και τω ύπενθυμίζομεν, ότι ό εκ τε καταγωγής και εκ παιδεύσεως τυχών καλής άγωγής, φέρει πάντοτε αυτην μεθ' εαυτου και όταν έπαινήται και όταν νομιζει, ότι ύβρίζεται, άλλως διαψεύδει αυτός εαυτόν.

Έν Πάτραις τη 7 Μαΐου 1884.
Αναστ. Μπαρμπαρέσσος.

Η διατίμησις του άρτου.

Άξιότιμε κ. Συντάκτα!

Η τελευταία άδικος διατίμησις του άρτου προκάλεσε την έκ μέρους έμου σκέψιν, άν δύναμαι άνευ κινδύνου της περιουσίας μου και της έν τω τόπω έν ω ζω ύπολήψεως, να ένασκήσω, όπερ μετέρχομαι πρό τριακονταετίας και πλέον έπάγγελμα του άρτοποιου. Έπι τέλους πεισθείς άπεφάσισα σπουδαίως να παραιτηθω του έπαγγέλματος τουτου, καθόσον πάσα περαιτέρω ένασκήσις του έπαγγέλματος τουτου άποβαίνει προβληματική, αν όχι έπικίνδυνος, άφου οί μόν άρμόδιοι άντι πάσης προστασίας, ην όφείλουν να παρέχωσιν εις πάντα πολιτην προς προαγωγήν του συναγωνισμού και της έμπορίας, ύποδαυλιζουσιν τό πυρ της δημοκοπίας, οι δέ καλοθεληται έκ τουτου αποκτώντες θρασυτητα και την δημοτικότητα του σχετικού τουτου ζητήματος έμμεταλλουόμενοι έκαταξέουσιν καθ' ημών μεθ' όλης της δυνατης ένστάσεως της μοχθηρίας τά πλήρη δηλητηρίου βελη των.

Τά πρό μικρού έν τη πόλει μας συμβάντα μαρτυρούσι περι της αλήθείας των λόγων μου. Δυστυχώς ή μέχρι τουδε έκ των εύλόγων παραπόνων των άρτοποιών προύκληθητα συζήτησις δέν ύπηρεζε λογική, να μη τι άλλο είπωμεν. Ίσως ή δύνατό τις είπειν, ότι συζήτησις δέν ύπηρεζε, καθόσον οι προς τουτο αναγκαίοι όροι δέν έλήφθησαν καν ύπ' όψει παρ' εκείνων οτινες έφερον έν τω μέσω τó ζήτημα, όπως ίκανοποιήσωσι τά εαυτών πάθη παρακινηθέντες, είτε έκ μοχθηρίας, είτε έκ κουφότητας, είτε έξ άλλων λόγων: άπόδειξιν τουτου έχομεν τά μέχρι τουδε λεχθέντα, δι' ών παρά των τοιούτων, με τό άζημίωτον έννοείται, άνεγράφη τό δόγμα, ότι οι άρτοποιοί άποτελοφσι τάξιν ειλωτών, ύποχρέων να εργάζωνται ύπερ των λοιπών ου μόνον άνευ ώφελείας τινός, αλλά και μετά ζημίας. Ουδεις έξ αυτών διενόηθη καν να έξεταση, εάν ή τελευταία διατίμησις του άρτου ηναι αυθαίρετος ή μή. Έάν στήριζεται εις τά πράγματα και την αλήθειαν ή μή, εάν ηναι δικαία ή άδικος' ουδεις, λέγω, διενόηθη καν ύποκρινόμενος έστω ότ, μεριμνά περι των παραπόνων των άρτοποιών, ν, άκούση προηγουμένως αυτά τά παραπόνά των και είτα έκφράση την γνώμην του, ουδεις έξ αυτών ήθέλησε καν ν' ακριβολογήση επί του ζητήματος: εάν ή άρτοποιία παρέχει πράγματι, ως διατείνονται άμύθητα κερδη, ένφ τό έναντίον είναι βεβαιωμένον. Είναι δε τοις πάσι γνωστόν, ότι έγώ κυρίως μετέρχομαι τό έμπόριον των σίτων, αλεύρων και ζυμαρικών, τό δε του άρτοποιου παρέργως ένασκω και προς προαγωγήν μόνον του τοπικού συναγωνισμού. Πάντες οι τοιουτοί, οτινες εύτυχώς είναι εύάρημοι, άνευ βασάνου τινός έπετέθησαν καθ' ημών. Τους κυρίους αυτους δέν έπιζητώ ήδη να πείσω περι του έναντίου. Άπλως καθήκον μου θεωρώ να διαφωτίσω τό κοινόν περι των διατερόχτων. Έφ' ό παρακαλώ υμάς, κ. Συντάκτα, να καταχωρίσητε εις τάς στήλας της έφημερίδος σας τάς συνημένας προς τάς τοπικάς αρχάς αιτήσεις μου, έν αι. αναπτύσσεται τό βάζιμον και δικαίον των παραπόνων μου και εκείνων, οτινες ποιικιλοτρόπως με ήδίκησαν.

Οί άρμόδιοι ου μόνον διά της άδικου διατιμήσεως του άρτου μ' έξημίωσαν ύλικως, άλλ' έκ της μέχρι τουδε σιγής και άδιαφορίας των προς επανόρθωσιν των προσγενομένων μοι ζημιών και άδικημάτων παρέσχον εις τους καλοθελητάς, τό επαναλαμβάνω, τό δικαίωμα, να φέρωσιν έν τω μέσω ζητήματα σοσιαλισμού και να συζητουέν ένταις τριώδους έλευθέρως περι αυτών. Έν Πάτραις σήμερα και άνευ ανάγκης γενώνται και ένθαρρύνονται τοιαύτα, ένφ έν Ευρώπη ψηφίζονται μέτρα δρακόντια προς άποσόθην του εγκύψαντος αυτόθι κακού. Τό ζήτημα είναι σοβαρόν και δι' άλλους ευνόητους λόγους, ους πās πολίτης όφείλει ν' αναμετρήση.

Δέν άρνούμαι τον προς τους νόμους της πατρίδος μου σεβασμόν, ουτε προτιθεμαι καν να άμφισβητήσω ήδη την όρθότητα του της 6 Άπριλίου 1835 Βασιλ. Διατάγματος, όπερ επιστείνεται έκάστοτε αυθαίρέτως κατά των άρτοποιών. Πρόκειται μόνον να ύπομνήσω εις τους άξιούντας, ότι μεριμνουν ύπερ του πτωχού λαου, ότι τό δι' αυτών χορηγηθέν εις τάς αρχάς δικαίωμα της διατιμήσεως του άρτου δέν πρέπει να έξασκήται παρ' αυτών αυθαίρέτως, άλλ' άπόκειται εις την άστυνομίαν και ιδίως εις τάς διοικητικάς αρχάς να τηρώσιν εις την έξάσκησιν αυτου κανόνας ώρισμένους, προκύπτοντας έκ της πείρας και έκ της θεωρίας προς άνύστεσιν της δικαίας τιμής. Άλλά ταύτα πάντα άτυχώς παρείδον οι άρμόδιοι. Τά τέλη δε της ελιγωρίας των ταύτης άπέτισα έγώ ου μόνον έκ της περιουσίας μου, άλλά και διά της επί τινας ώρας στερήσεως της προσωπικής μου έλευθερίας!!

Τελευταίον παρατηρώ υμίν, κ. Συντάκτα, ότι πανθ' όσα έν τω υπ' αριθ. 492 φύλλω σας γράφετε περι άπεργίας κλπ δέν είναι ακριβή, ως επίσης ανακριβές είναι, ότι μέσος όρος των σιτηρών είναι 30 1)2—31, ένφ τοιουτος είναι ό των 33 1)2, έν-

τελώ; δε άβάσιμος έστιν ο παρ' ημών αναγραφόμενος ύπολογισμός της τιμής του άρτου, ως τουτο κατάδηλον γίνεται έκ της από 5 τρέχοντος μηνός προς τον κ. Νομάρχην Άχαίης και Ήλιδος και άστυνόμον Πατρών αναφορας μου, ην παρακαλώ να λάβητε υπ' όψει σας.

Δεχθήτε παρακαλώ, κ. Συντάκτα, την διαβεβαίωσιν της προς υμάς έξαιρέτου ύπαλήψεώς μου.
Έν Πάτραις τη 6 Μαΐου 1884.

Α. Χ. ΛΙΑΛΙΟΣ.

Προς τον Κύριον Δήμαρχον Πατρών.
Δια της υπ' αριθ' 2885 από 25 Αύγουστου 1867 άδειας του κ. Δημάρχου Πατρών, έχορηγήθη προς έμέ συμφώνως προς τον Νόμον ή άδεια του να μετέρχομαι τό έπάγγελμα του άρτοποιου. Έπειδή ή έξακολουθήσις του έπαγγέλματος τουτου υπό όρους, ύφ' ους ή τοπική Άστυνομική αρχή άξιει να ύποβάλη ταύτην, ζημιού ουσιωδώς τά συμφερότά μου, και δικαιούμαι κατά νόμον να παραιτησω την έξάσκησιν του έπαγγέλματος αυτου άπαιλλασσόμενος των προς τουτο ύποχρεώσεων. Διά ταύτα παρακαλώ υμάς κ. Δήμαρχε, να δεχθήτε την παραίτησίν μου έκ της ένασκήσεως του έν λόγω έπαγγέλματος, είδοποιούντες με επισήμως και ως τάχιστα, να παύσω της ένασκήσεως αυτου.

Έν Πάτραις την 4 Μαΐου 1884.

Οί του αιτουόντος Πληρεξούσιοι Δηκηγόροι
Αύγουστος Α. Βόλκας
Δημήτριος Βότσας
Ο αίτών
Λουκάς Χ. Λιάλιος.

Προς τον Κύριον Άστυνόμον Πατρών.

Άφου έν έτει σωτηρίω 1884 οι άρμόδιοι ανακοινοφσι και επαναφέρουσιν έν μιξ των πρωτεουσών έμπορικών πόλεων, τη των Πατρών ζήτηματα, προς άρσιν των όποιών μόνον ή κατάτάστασις των έτών 1830—1835 απήτει άπορονομικάς διατάξεις, άφου διά του αναχρονισμού τουτου αποκλείεται σήμερα πās συναγωνισμός, ύφ' ους δε κυρίως ή τοπική άστυνομική αρχή άξιει όρους, πās άρτοποιός δέν δύναται πλέον να έξακολουθήση την έξάσκησιν του έπαγγέλματος του άνευ προφανούς ζημίας της περιουσίας και των έν γένει συμφερόντων του, διότι τό προσδιορισθέν τίμημα του άρτου δέν στήριζεται εις τά πράγματα ουτε εις τό δίκαιον. Δι' όλους τους ανωτέρω λόγους ηναγκάσθη σήμερα να ζητήσω δι' αναφορας μου παρ' του κ. Δημάρχου Πατρών να δεχθή την παραίτησίν μου έκ της ένασκήσεως του έν λόγω έπαγγέλματος, ουδέν ήττον μέχρι της άποδοχής της παταιτήσεως θα έξακολουθήσω ως πάντοτε μέχρι τουδε έπραξα την ένασκήσιν του έπαγγέλματος τουτου συμφώνως προς την δοθείσαν παρ' έμου τη άρμόδια αρχή διομολόγησιν (ώρα υπ' αριθ. 2885 της 25 Αύγουστου 1867 έγγραφον του τότε Δημάρχου Πατρών) έπιφυλασσόμενος ν' ακολουθήσω την δικαστικήν όδόν και ζητήσω άποζημιώσεσι παρ' εκείνων οτινες διά του άδικου συστήματος του άρτου έγένοντό μοι πρόξενoi ζημιών.

Και ταύτα μόν εις απάντησιν του υπ' αριθ. 475 της χθες έγγράφου σας, ως προς δε την προς έμέ γενομένην ύπόμνησιν των διατάξεων του νόμου ύποβάλλω υμίν, ότι έγώ πλειότερον παντός άλλου σεβομαι τους νόμους της πατρίδος μας, άλλά κατ' αυτους δέν έπιτρέπεται διά της ζημίας του ενός να καρπώνται ώφελείας οι πολλοί. Και ουτως έκ της άδικου διατιμήσεως έγώ μόν ζημιούμαι, οι δέ πολλοί ώφελούνται. Τό άδικημα αυτό όφείλετε να επανορθώσητε.

Έν τέλει γνωστοποιώ υμίν, κ. Άστυνόμε, ότι εύθως ως γίνη δεκτή ή παραίτησις μου είμι πρόθυμος να θέσω υπό τάς διαταγάς σας τους κλιβάνους μου και λοιπά εργαλεία του άρτοποιείου μου άντι μετρίου ένοικίου προσφερόμενος άπό τουδε να παράσχω υμίν και πάσαν εύκολίαν χάριν του πτω-

(άκολουθει)